

A-jaar – 29^e zondag door het jaar – 17/18 oktober 2020 (Sint-Pieter)
Jes. 45,1.4-6; 1 Tess. 1,1-5b; Mat. 22,15-21 (belasting betalen aan de Keizer)

Beeltenis

Mensen die het niet breed hebben, zeggen wel eens: “Ik moet een euro wel twee keer omdraaien voordat ik hem uitgeef”. Met andere woorden: voordat ik iets koop, moet ik me afvragen: heb ik het ècht nodig? Ik weet maar al te goed wat mijn geld waard is.

Een euro twee keer omdraaien, dat moeten wij ook doen. Sowieso, bij alles wat wij kopen, ons afvragen: heb ik het wel ècht nodig, of ben ik weer een gewillig slachtoffer van de consumptie-maatschappij? Het is inderdaad goed om munten om te draaien. Dat doen wij ook. Want op de munt staat aangegeven wat de munt waard is.

Je herkent een munt niet van verre aan de kleur of aan de grootte. En je moet een munt altijd omdraaien. Aan de ene kant staat de waarde, het is een cijfertje: 1 euro of 2 euro, 50 eurocent. Maar om de herkomst van een munt te zien, uit welk land die munt komt, moet je de munt omdraaien. De herkomst van de munt herken je aan de beeltenis. Welk beeld draagt een munt? De beeltenis van de Keizer? Dan is het de Keizer die die munt heeft uitgegeven, en heeft het niets met God of met je geloof te maken. Geef het dan maar rustig terug aan de Keizer. Dat is wat Jezus vandaag zegt aan de Farizeeën die hem de strikvraag stellen die we hoorden in het Evangelie. Scheiding van Kerk en Staat, zo noemen wij dat tegenwoordig.

“Van wie is deze beeldenaar?”, vraagt Jezus ons vandaag. Op onze munten is het vaak de afbeelding van een staatshoofd. Soms is het een boodschap, bijvoorbeeld de afbeelding van een belangrijk iemand, of een grote gebeurtenis uit het verleden. Zo’n beeltenis op een munt heeft dus altijd een boodschap. Is het een beeltenis die mij inspireert, waar ik trots op kan zijn? Of die ik interessant vind. Of is het een beeltenis die ik niet sympathiek vind? Er zijn mensen die twee-euro-munten sparen waar speciale afbeeldingen op staan. Met andere woorden: een beeltenis verwijst altijd ergens naar.

Maar wil Jezus met het antwoord dat Hij vandaag geeft, alleen maar zeggen dat er scheiding moet zijn tussen Kerk en Staat? Wil Hij ons met die vraag “Van wie is de beeltenis”, misschien ook niet doen nadenken, en ons doen afvragen: “Van wie ben jij een beeld”. Want niet alleen munten dragen een beeld, ook wij, wij dragen een beeld. In feite vraagt Jezus vandaag aan ieder van ons: welke beeld geef jij aan de ander te zien?

Die vraag mag ik mij vandaag stellen. Waaraan ben ik herkenbaar? Welk beeld geef ik? Welke beeltenis, welk beeld zien de andere mensen in mij? Aan welke beeltenis word ik herkend? Want een beeld verwijst. Herkennen de mensen in mij misschien, ergens, een beeltenis van Jezus? Ja, wat zou het mooi zijn als men tegen ons zou zeggen: “ik zie in jou het beeld van Jezus”.

Jezus gebruikt vandaag het woord “beeld”. Dat woord staat al op de eerste bladzijde van de Bijbel, in het Scheppingsverhaal, wanneer er wordt verhaald hoe God in zes dagen de hemel en de aarde schiep, en op die zesde dag de mens. “En God schiep de mens als zijn beeld, als het beeld van God schiep Hij hem”. Wij allen zijn geschapen naar Gods beeld en gelijkenis (Gen 1,27). En stralen wij dat beeld ook uit?

Mooi thema om daar vandaag eens over na te denken. Van wie ben ik de beeltenis? Wat zien de andere mensen aan mij? Herkennen ze in mij een bepaald beeld? Ben ik mij er wel van

bewust dat ik geschapen ben naar het beeld en de gelijkenis van God?

En zien de mensen dat ook aan mij?

Zoals men een munt herkent aan de beeltenis, mogen ook wij, ieder van ons, een beeltenis zijn naar het beeld en de gelijkenis van Jezus.

Régis de la Haye, diaken